

Gospod nadučitelj Čauko imajo pa že sakramensko mastno smolo. Mašo so res zamudili — in ne oni sami ampak tudi vai šolarji — in tako ob začetek leta. Haj! to je pa že čuden, grd greh! V peklu žnjim, za svet so tako že prestari in njihove trde kosti bodejo gorele kakor baklje, da bodejo gospod Arnuš pri teh bakljah nekaj lepega od igrališča v Mir zapisali, seveda tako lepo, da se bode stara lipa ganljivo brisala oči. Toraj kar na gospoda deželnega nadzornika na obsodo dati — in po njem bode. To se takoj pribije v Miru in potem: Živio delavski dom! Zdaj bode videli in se veselili — to bode najizvrstnejše gledališče kako bode naš Čauko kaznovan, kako se bode pekel, pražil in pražil v vrejoči smoli in masti prebrisnega Arnuša! In kaj je bilo? Nič! prav nič! prav čisto nič iz te goreče Arnuš-kaše. Popihal jo je nadučitelj in prav hladnokrvno pozabal do strednje kaplice. K. k. šolski svet mu je napovedal, da se more začetek in konec šolskega leta župništvu naznaniti in s tem je dokončana grozovita usoda z katero so gospod Arnuš tako spretno pretili ubogemu nadučitelju — v Miru. Gospod Arnuš — nadučitelj Čauko nas prosi, da Vam naj povemo pred vsem svetom po pravici in resnici. Če bi bila maša 3. novembra ob 8. uri, bi bili vai otroci in učitelji k sveti službi gotovo prišli. Ker je bila maša pa že ob 7. nam tega ni bilo mogoče, kateri je toraj kriv te zamude? Vai otroci, čez 100 jih je, so vedeli da se šola ob 8. uri začne in Vi tega niste hoteli vedeti? Vsak naj sodi to stvar po svojem. Vašo delo — in veliko mudno delovanje je — ne bo nikakor v prid in ne v korist ljudstva — in Vaših ubornih — zapeljanih ovčic. Znameniti — da ne bode dolgo, in ne Vi sami, ampak tudi nekteri Vaših pristavev se bodejo grenko kesali, da so jo trumali naravnost za Vami v pogubo. Tukaj daje Nemeec kruh, — tukaj daje Nemeec za službo. Začel bode pa tudi Nemeec — nemeško gospodariti. Vi ste preveden in omikan mož in ta stvar ne more drugače biti. Pustite takaj ljudi pri miru — ne hujkate proti Nemcem — pustite delavski dom in mir in pokoj bode spet pod milo senco podljubeljke lipe, kakor je bil pred vami. Pred Vami še vedeli nismo, ali smo Nemci ali smo Slovenci — mi smo bili — Podljubeljčani — pod lipo doma — in tam je bilo zadosti — narodnega gibanja. Večje narodne vprašanje in narodne načrte ge nam Podljubeljčanom prav nič ne grede v slast. Opeklo se jih je že veliko — pri narodnem vprašanju — in prav občutljivo opeklo. Zakaj torej peljati vbojo nam drago nedolžno ljudstvo naravnost v ogenj? Ali je to djanje dušnega pastirja, ali je to delo previdno, umno, usmiljeno? Kdo more trpeti in čemu trpeti, na duši in telesu trpeti? Pustite Podljubeljčane usodi, katera ni grenka ali jo ne pogreji in razboli odršenik narodnih nadlog, katerega tempel se imenuje delavski dom.

Zgoranja vesca. Piše se nam: 27. decembra vršilo se so takaj občinske volitve in to precej mirno. Nekateri hujkajo pa niso srečni, ako ne delajo razpora. V zadnjem „S-Miru“ že čitamo hujkajoči članek, v katerem se opozarja volilce, naj postanejo „špiceljini“. Nekateri občinski odborniki so namreč pokazali, da se ne pustijo od nikogar komandirati. Ko se je pričela lansko leto grda gonja proti župniku g. Cesky v St. Ilju, izrazili so se tudi nekateri naših odbornikov, da delajo le tisti obrekovalci proti g. Cesky, kateri ga ne marajo, ker se on kot pošten duhovnik ne udeležuje politike. V naši občini se pa nahaja tudi filijalna cerkev fare St. Ilj. Da bi župnik Cesky v tej cerkvi ne mogel maše brati, so črnhbi cerkvene ključke skrili! Cerkev se je moralo odpreti na ta način, da se je zlezlo notri. Vprašamo: Kdo je pravi kristjan, tisti, kateri zapira cerkev pred verniki, ali tisti kateri jo odpira in omogoči tako hojšjo službo? Ali ni to lumparija, da se cerkev pred farani zapira? Cerkev je last vseh in ne sliahi samo prvaskim hujkatecem. V preje omenjenem članku „S-Mira“ pa se zdaj volilce opozarja, čes da naj pazi na odbornike. Saj imamo itak v Selbahu enega moža, kateri leta v farovž in pove tam vse, kar je kje slišal. Vprašamo tega moža: Ali se ne sramuješ vohuniti? Vai sosedu te bodejo polagama zanicvali, ako bodeš tako naprej delal. Tudi neki drugi mož je že ta, kateri tudi povsod špionira. V svoji občini (Scheifling) ga že

ljudje za norca imajo, ako se v krčmi pokaže. Pokojni župan v Zgornji vesci ga je že iz hiše vrgel, ker je vedno prepri delal. Takih prvaskih hujkatecev ni ne potrebujemo. Mi smo in ostane Slovenci in dobri kristjani, ki hodijo v cerkev, ki pa ne zapirajo cerkve pred verniki. Ali da bi mi plačevali in vedno plačevali, drugi bi nas pa komandirali, tega pa počemo Mi smo možje in ne babe! Več posestnikov.

Oj ti miška! Iz sv. Petra pri Grafensteinu se nam piše: Znani provizor Peter Serajnik, mož ki je bolj čist, kakor 99 devic, opravlja ima tudi filijalno cerkev „Ton“. Na novega leta dan prišel je zopet točno, da bere mašo. Najprve je pridigoval in potem šel v zakristijo. Nakrat pride zopet v cerkev in naznanil, da se je zgodila velika nesreča. Zbrani kristjani so se začudili in pričakovali naznanilo, kakšna nesreča je to. In končno je velečastiti provizor naznanil, da — „miška je pa hostijo snedla“. . . . Vai navzoči so se pričeli glasno smejati. Nekateri so celo prav hudomušno špase delali. Zdaj je po božni „Ton“ gneздо „brevcevec“, kajti celc največji klerikalci se smejejo Oj ti miška, miška! Sicer pa vprašamo: ali Serajnik ni mogel drugače povedati, da nima hostije? Kajti malo čudno je le, ako se v cerkvi špasi delajo. Seveda, Serajnik je imel mnogo misliti in hodile so mu vse druge „miške“ po glavi. 4. t. m. so bile namreč občinske volitve in to je zelo važna stvar za tega duhovniškega moralista. Zavlekel je stvar na dolgo in široko. Ali pomagalo mu ni. Kajti pri volitvah so vendar naprednjaki v vseh treh razredih zmagali. Ja, ja, ta bele miške so ta črne premagale Oj ti presnete miške!

Ustrelil se je živinotržec Adamle na Hochwarter baje zaradi slabih družinskih razmer. Mož zapušča vdovo in 9 otrok.

V Leiflingu so postarja Writza zaradi nerednosti odstavili.

Detomer. V Celovcu je porodila neka 17 letna dekla otroka in ga vrgla v stranišče. Oddali so jo jetniški bolnišnici.

Poneveril je vojak Seidl v Trbižu 199 K in jih v eni noči zapil. Tiška so zaprli.

Samomer. Dvakrat že si je poskusil Dösinger v Celovcu življenje vzeti; ali vedno so ga rešili. Zadnjič si je ustrelil sopot krogijo v glavo. A rana ni smrti no sevarna.

Napad. Gosdarskega pomočnika v Trbižu najdi so nezavestnega. Bil je obstrljen in s nožom na glavi ranjen. Oddali so ga bolnici. Prvijo, da so se „raubičiči“ nad njim mečevali.

Požar. Pogorela je hiša gostilne Breiner v Kleblahu. Škoda je velika. Pridemna delu požarnikov je zahvaliti, da se ni ogenj razširil.

Obstrljena je bila hči posestnika Tribala v grobinjski okoliici. Lovski tatovi so nastavili strel, ki se sam započi. Nearečnosti je težko ranjena.

Po svetu.

Sol podražena. Zaradi povišanih železniških tarifov podražilo se je cena soli in to 2 vinarja pri kili. Da bi vsaj enkrat lahko o kakani stvari poročali, ki je postala cenejša. Ali tega mi menda ne bomo doživeli.

General kapucincev, pater Auracher je iz Rima izginil in se v Londonu oženil. Bil je vrhovni duhovnik kapucinškega reda. Ali „ljubezni strast“ ga je zapeljala . . .

Umorjena družina. Pri Zakoni na Pozanskem je umoril neki vojak železniškega čuvaja, njegovo soprogo in troje otrok ter hišo oropal.

Duhovniški tat. Pater Chirrola, kurat v mestu Fiane na južnem Tirolskem, poneveril je tamošnji kmetaki posojilnici 40.000 K in je z denarjem pobegnul.

Korajža velja! V Hartbergu je oženil pred kratkem 89 letni starček neko 17 letno deklino. Bog pomagaj!

Obesil se je v Pragi katehet Gärtner na žeblu, na katerem je drugače visela slika Marije.

V cerkvi ustrelil se je uradnik Contento i. s. v cerkvi sv. Antona v Trstu, katero so zdaj zaprli, da jo iz novega blagolovijo.

Kraljeva palača v Atenah na Grakem je pogorela. K sreči ni človeško življenje bilo v nevarnosti. Požar je trajal več dni in je napravil veliko škodo.

Seno in slama!

Na naš poziv, da naj se oglasi vsakdo, kdor ima seno ali slamo prodati ali želi kupiti, smo dobili razne ponudbe. V sledečem objavimo imena tistih posestnikov, ki imajo seno ali slamo za prodati. Kupci naj se naravnost na te naslove obrnejo:

1. Jakob Wisočnik v Gornji Polskavi (tik cerkve ob okrajni cesti) ima za prodati prav dobro seno, sladko, večidel pungratno, kakih 20 do 23 metarskih centov, slame pa 15 do 16 met. centov in to eržene in pšenične. Proda doma in se tam tudi ceno izve.

2. Martin Domajnko, sv. Lovreac dr. polje ima prodati 1.000 kil sladkega sena. Cena: 100 kil 10 kron.

3. Jožef Mlaker, Strmec p. Leskovcu ima prodati 50 metr. centov sladkega sena. Cena: 100 kil 10 kron.

4. G. Steinmetz, Lipa p. Ruden (Koroško) proda okroglo 60 metr. centov lepe eržene slame (vezane v pušeljih). Cena: loko postaja Plajburg 10 kron.

5. Alojz Repa na Ptujski gori proda 1.200 do 1.500 kil sladkega sena po 14 vin. in 800 kil slame po 8 vin.

6. Jakob Kukovič, Sela, proda 1 voz mešanega sena in 1 voz konjskega sena po tržnih cenah.

7. Alojz Pahole v Poličanah proda 400 metr. centov sladkega sena. Cena: 10 kron.

8. J. Wouk, Poličane proda 4 vagone sladkega sena in otave.

9. Vincenc Brumen, Šalovec p. Središče proda 15 do 20 metr. centov ržene slame v rikdaj v snopih, ali pa očičene za streho od 100 do 120 šopov, kakoršno kdo želi.

10. W. G. Hoepfer, graščak, Lanzmanhof pri Spodnjem Drauburgu (Koroško) proda franko postaja Ptuj 1 vagon — okroglo 110—120 metr. centov dobrega, zdravega, sladkega sena lastnega pridelka. Cena 9 K 80 vin. (Goko Ptuj).

11. Juliana Sollack, Zamarkova, p. Sv. Lenart sl. gor. proda več vosov prima sena, otave in slame.

12. Vincenc Blattvik, Jušence p. Račje, proda prav lepo pšenično slamo, sami otepi, prav dobra slama za krmo.

13. Franz Kupnik, Konjice, proda 20 vagonov sladkega I. sena. Cena K 10—franko Ptuj po metr. centu.

14. A. Jurachitsch, Makole, proda 4 vagone pristnega sena in otave 8 otepor.

15. Johan Katz, Slov. Bistrica proda več vagonov sena i. s.: konjako seno, zmešano, prompt naloženo od postaje Slov. Bistrica 10 kron pri 100 kilah; sladko seno (za govedo), prešano, prompt naloženo od postaje Slov. Bistrica 10 K 20 vin. pri 100 kilah. Seno je izborne kakovosti.

(Naprej prihajajo.)

Gospodarske.

Vinogradniški pozor! Deležna sadje in vinorodna kola v Mariboru ravnokar razglašajo, da priredi v časa od 7. do 12. februarja kletarski tečaj. Ker sem se podpisal pred dvema letama tega tečaja udeležil in tam v kratkem času ob koristnega, ja rekel bi, neobhodno potrebnega znanstva v kletarstvu pridobil, katero mi je posebno v letnikih 1908 in 1909 v katerih se je mnogo vina vled slabega kletarstva potratilo jako koristilo, čutim se polklicanega vse stanovske tovaršne v kolikor razpolagajo nad potrebni predznanstvi (dobro je par mečanskih kol (posebeo pa, da so dovolj zmorni nemščine, da se udeležijo tega važnega tečaja. Kmetijske podružnice, okrajne zastope in denarne zavode pa smatram polklicane, da omogočijo za to sposobnim vinogradnikom če so revni, z denarno podporo udeležbo tečaja, ker iz lastne skušnje vem kolikor koristnih nasvetov taki udeleženci svojim bližim in daljnim sosedom tetkom enega leta lahko da in tako poprej od jvnosti sprejeto podporo na ta način v obili meri povrne. Udeležencem želim mnogo uspeha! Rogatec, 9. januarja 1910. Andrej Drogenig, vinogradnik v Kačjem dohu.

Kmetije ne preveč na kup — pač pa v primerni oddaljavni sadite sadne drevje! Srečni posestniki sadnega drevja, katerim je drevje v pretečenem letu obrodilo, so v mnogih slučajih se sadje več dobili nego jim je celo ostalo posestvo dobička prineslo. Na moj predlog stavljen v generalnem zboru kmetijske družbe je leta isposlovala, da je slavni deželni odbor pred 2 leti izdal letak (v obeh deželnih jezilih spisal rav-

Vaše zdravje

dobite! Vaša slabost in bolečine izpirajo, Vaše oči, živci, muskeljni in žile bodejo krepki. Vaše spanje zdravo, sopot se dobro počutite, ako rabite pravi Fellerjev fluid z. zn. „Eisfluid“. Priakrusni tucat 5 K franko. Izdelovalec samo spotekar E. V. Feller, Stubica, ker. 241 (Hrvatstvo).